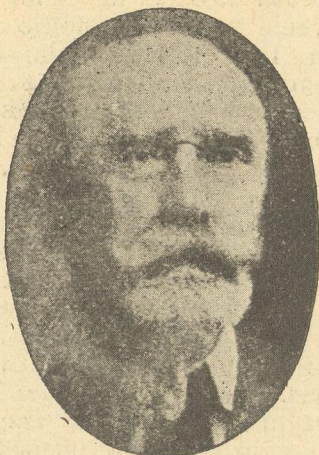

ГЕНЕРАЛЪ-ЛЕЙТЕНАНТЪ НИКОЛАЙ ПАВЛОВИЧЪ КАРПОВЪ

Роденъ 1855 год. въ Харьковъ. Участвувалъ въ Освободителната война като доброволецъ отъ 30 Донски казашки полкъ въ сраженията при Плѣвенъ, Ловечъ, Троянския проходъ, Карлово, Пловдивъ, Станимака, Родопитъ, Гюмюрджина и при усмиряване Родопското възстание по линията на рѣка Арда до самото примирие. Това усмиряване, споредъ генерала, е било по-тежко отъ самата война.

Въ време на боеветъ при Плѣвенъ и Ловечъ донскиятъ казашки полкъ № 30, или по-точно неговиятъ щабъ съ две сотни се намираше въ Севлиево, една сотня*) — при Плѣвенъ, една сотня — на Шипка и две сотни (първа и трета) — въ едно село на 20 километра западно отъ Севлиево.

Съ пристигането си въ полка, азъ бѣхъ зачисленъ въ III сотня, дето се отправихъ на другия день. Следъ два дни получихме заповѣдь да се премѣстимъ въ село Добрденъ, на шосето между Троянъ и Ловечъ за да наблюдаваме шосето. Допуснахъ възможността турцитъ да минатъ презъ Троянския проходъ, съ което се застрашаваше лѣвия флангъ на ловченския отредъ. При това нашиятъ старши командиръ бѣ получилъ повѣрителна записка, че при неуспѣхъ на нашитъ операции къмъ Ловечъ и на Шипка, отредътъ ни изостава на произвола на сждбата

*) Ескадронъ.